

El nou pare general dels jesuïtes ho va dir a la primera homilia: hi ha moltes nacions geogràfiques, però també n'hi d'altres humanes.... la nostra són els pobres, els marginats, els oprimits i els exclosos...

Per què no deixes que aquests mots arribin al fons del cor?.

Treu resistències, si us plau, i mira d'entendre què hi ha sota aquestes paraules. No són noves, encara que tenen una novetat en la forma de ser expressades.

Quan sentim parlar dels pobres, dels marginats, dels exclosos i explotats se'ns desperta la consciència. Mirem al nostre voltant i constatem com n'estem de ben instal.lats. I sense gairebé adonar-nos-en ens centrem en nosaltres mateixos, (sempre *nosaltres*) i ens preguntem sobre la coherència o incoherència, sobre on radica la nostra opció... i coses semblants, per acabar amb molts interrogants i un cert neguit molest.

Deixa per uns moments de ser el centre, i situat en aquesta nació humana, que trenca fronteres, cultures, llengües i polítiques. Qui es mort de gana, qui es sistemàticament maltractat, qui se sent esclavitzat, aquell que està a la presó..... aquests són la teva nació.

Nació vol dir: drets, justícia, identitat, llibertat, capacitat de decisió, cultura, salut, educació,..... La nostra nació està oprimida, s'està morint, no té quasi marges de decisió, no pot anar a l'escola, ni té medicaments, sempre en risc...

Ja no et preguntis tant per la rectitud moral de la teva consciència i des de el cor escolta aquesta veu que t'arriba: **què vols fer per nosaltres, els teus conciutadans ?**

Evangelí (Lc 4 16-30)
